

แนวทางในการป้องกันโรค

การควบคุมและป้องกันโรค ได้มีสมมติฐานว่าโดยทั่วไปแล้วการมีพื้นฐานการประกอบ การควบคุมและป้องกันโรคในสถานที่ที่มีคนอยู่รวมกันจำนวนมาก ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อสูง การควบคุมและป้องกันโรคในระดับที่ 1 การป้องกันโรคล่วงหน้า (Primary Prevention)

ระดับที่ 2 การป้องกันในระยะมีโรคเกิด (Secondary Prevention)

ระดับที่ 3 การป้องกันการเกิดความพิการและการโรสมรณภาพ (Tertiary Prevention)

1. การป้องกันโรคล่วงหน้า คือ การป้องกันโรคก่อนระยะที่โรคเกิดขึ้น ซึ่งเป็นการมีประสิทธิผลมากที่สุด ระดับอื่น ๆ วัตถุประสงค์หลักของการป้องกันโรคล่วงหน้าคือ การลดความเสี่ยงของการเกิดโรคที่ไม่สามารถเกิดหรือลด และสื่อนำโรค ทั้งนี้เพื่อทำให้การควบคุมโรคมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการมีโรคเกิดก่อนที่โรคจะลุกลามถึงขั้นที่รุนแรง

1.1 การให้การศึกษาเกี่ยวกับโรคและวิธีการป้องกันโรคแก่บุคคลและชุมชน

1.2 การจัดโภชนาการให้ถูกต้องตามความต้องการของบุคคลและชุมชนกับเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 5 ปี หรือผู้ป่วย ด้วยโรคบางชนิดที่มีความต้องการอาหารพิเศษเฉพาะโรค

1.3 การให้ภูมิคุ้มกันโรคเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่รุนแรงและโรคที่อันตรายสำหรับเด็กเล็กที่จำเป็นต้องได้รับสำหรับการป้องกันโรค ไอกรณ บาดทะยัก ไขหัด หลังอหิวาต์ หรือโรคโปลิโอ และวัณโรค และการให้ภูมิคุ้มกันโรคขึ้นเสริม ซึ่งได้แก่ กลุ่มชนอายุต่าง ๆ ตามค

1.4 กิจกรรมที่ส่งเสริมในการเพิ่มภูมิคุ้มกันโรคของเด็กและสตรี การส่งเสริมให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี สุขภาพอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

1.5 การจัดที่อยู่อาศัยที่ถูกต้องและเหมาะสมการจัดหาที่พักพิงที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับเด็กและสตรี รวมทั้งสถานที่สำหรับประกอบอาชีพที่ ปลอดภัยและเหมาะสม

1.6 การจัดหรือปรับปรุงการกำจัดของเสียและขยะมูลฝอย การจัดการน้ำสะอาด เครื่องดื่ม นม การกำจัดหรือควบคุมมลพิษ การก ำจัดหรือควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค และการควบคุมสิ่งที่ก่อให้เกิดความรำคาญต่าง ๆ

1.7 การจัดบริการให้ความรู้และคำแนะนำแก่ประชาชนในการป้องกันโรคติดต่อที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์

1.8 การจัดให้มีบริการด้านสุขภาพที่ครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างเหมาะสม

1.9 การจัดให้มีบริการด้านสุขภาพที่ครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างเหมาะสม และการโภชนาการ

2. การป้องกันในระยะมีโรคเกิดคือการป้องกันโรคล่วงหน้าระดับที่ 2 ใน

การดำเนินงานระดับที่ 1 ยังไม่ได้ดำเนินการป้องกันโรคติดต่อตั้งแต่ระยะแรกของโรค ซึ่งการป้องกันโรคติดต่อและการแพร่เชื้อและระบาดของโรค ไปยังบุคคลอื่นในชุมชน และการลดการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นในชุมชนให้น้อยลงและหายไปเร็วที่สุด ซึ่งกิจกรรมการป้องกันระยะมีโรค

2.1 การค้นหาผู้ป่วยให้ได้ในระยะเริ่มแรก นับว่าเป็นการป้องกันและควบคุมโรคที่ดี

และมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเฉพาะในกรณีโรคที่เกิดขึ้นเป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรงและสามารถแพร่โรค

ไปยังบุคคลอื่น ๆ ในชุมชนได้ง่ายและรวดเร็ว เช่น ไขหัด ไขหวัดใหญ่ อหิวาต์ โรคโปลิโอ ไข้หัด โรคคอตีบ ไข้หัด หลังอหิวาต์ (โปลิโอ) และ วัณโรค เป็นต้น การค้นหาผู้ป่วยให้ได้ในระยะเริ่มแรก นับว่าเป็นการป้องกันและควบคุมโรคที่ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเฉพาะในกรณีโรคที่เกิดขึ้นเป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรงและสามารถแพร่โรค

2.5 การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ไม่ได้ผล เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนด้วยดี จึงต้องเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์อย่างใกล้ชิด

3.4. เสรีการอีกตอนหนึ่งแปลยกมาจนถึงวิธีคิดในหน้าๆ หน้า

จาก
ขอบคุณที่มา : <https://sites.google.com/site>